

Unirea n-a fost un dar al marilor puteri, n-a fost nici opera unuia sau altuia dintre oamenii politici ai vremii, oricâte merite și-ar fi ciștigat unii dintre ei. Unirea a fost opera întregii națiuni, deoarece răspundea nevoilor acestora, năzuințelor sale spre libertate, unitate și independență națională. Unirea a fost un act revoluționar, realizat de popor, de patriotismul sincer al celor mulți, doritori de a se vedea la un loc, într-o singură țară, independentă și suverană. Unirea de la 1859 a fost momentul cel mare care a făcut cu putință îndeplinirea celuilalt, de egală însemnătate, de la 1 Decembrie 1918, când se desăvirșește opera de multă vreme gindită și pregătită. (In pagina a II-a — „24 Ianuarie 1859 — Unirea Principatelor, actul energic al întregii națiuni române)

La cumpăna adevărului

Am citit cele două rapoarte sau subrapoarte privind evenimentele de la 13—15 iunie 1990 din Capitală redactate de comisia parlamentară, divizată și ea, după o lege care guvernează viața noastră politică de după revoluție, și ni s-a părut că se aseamănă cele două subrapoarte cu două riuri ce izvorăsc din același loc, dar care, apoi, curg unul de-o parte și altul de cealaltă parte a muntelui.

Firește, în ce privește adevărul despre cauza care a declanșat explozia de la 13 iunie, acesta nu poate fi decât unul singur și,

ni se pare că nici unul din cele două rapoarte nu-l evidențiază pe de-a-ntregul, clar și concret, din motive care ne scapă. Pentru că un lucru este cert: dacă n-ar fi fost faptele din 13 iunie, n-ar fi fost nici cele din zilele următoare și nici mineri — nodul gordian al acelor zile — n-ar fi ajuns la București. Și de aici intrăm într-un labirint „săpat” nu de mineri, ci de politicieni, calificați și ei care pe unde.

Desigur, democrația permite și respectă dreptul la opinie și este bine și este logic să fie așa. Dar, ni se pare ciudat că cele două rapoarte sau subrapoarte nu se prea întrepătrund ca să formeze, cât de cât, un întreg. Pentru că, normal ar fi fost ca cele scrise de parlamentarii partidelor liberal, social-democrat și ecologist să completeze golurile de interpretare din subraportul conceput de parlamentarii reprezentând F.S.N., partidul democrat agrar și partidul de uniune națională. Dar n-a fost să fie așa. Subraportul opoziției a „tras” ca la țintă în pu-

terea executivă și în instituția prezidențială, considerată ca singurii vinovați de cele petrecute atunci, uitând de Piața Universității unde vreme de trei luni au fost ovaționați inclusiv fruntași ai partidelor politice astăzi aflate în opoziție. De asemenea, a fost uitat și minimalizat rolul vorbitorilor de la balconul Universității de unde s-au lansat îndemnuri provocatoare, incitări la nesocotirea firavei noastre democrații și unde promiscuitatea a fost con-

fundată cu puritatea. Se pare, deci, că nu raționamentele au fost deduse

din fapte, ci acestea din urmă au fost astfel selectate și interpretate încât să justifice o teorie sau alta.

În sfârșit, credem că adevărul despre toate aceste întâmplări petrecute în zilele de 13—15 iunie 1990 se află încă pe cumpăna „muntelui” din care au izvorât cele două rapoarte, fapt ce demonstrează Europei, ca și cu alte prilejuri, cât de dezbinăți suntem și că la noi lupta politică și dorința de a accede cu orice preț la putere se poartă fără scrupule, fără respectarea celor mai elementare reguli democratice. Pentru că, citind cele două rapoarte și suprapunându-le apoi, ca într-un joc, Europa s-ar putea amuza de infantilismul nostru politic, de lupta pentru putere dusă în defavoarea nației.

Oricum, dacă noi nu am fost în stare, poate Europa va încerca să contopească cele două rapoarte într-unul singur, luminat de adevăr, în favoarea nației române. Cuiva, însă, ar trebui să-i fie rușine...

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII.

nr. 296

Joi,

24
Ianuarie

1991

4 pagini

2 lei

În atenția agenților economici!

Camera de Comerț și Industrie a județului invită agenții economici din sectorul privat să participe la o consfătuire având ca temă „Obligațiile ce decurg din Legea 31/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități pe baza liberei inițiative, a persoanelor fizice, întreprinderilor mici și asociațiilor cu scop lucrativ, persoane juridice înființate pe baza Decretului-lege 54/90 și a celor prevăzute de Legea 26/90 privind înscrierea în registrul Comerțului”.

Cu această ocazie va avea loc și alegerea delegaților ce vor participa la „Consfătuirea națională a proprietarilor din sectorul privat”. Întâlnirea se va desfășura azi, 24 ianuarie, ora 13.00, sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor Sibiu.

ing. Gheorghe IONAȘ
președinte

IN PAGINA A III-A:

■ Concluziile reprezentanților opoziției în Comisia parlamentară de anchetare a evenimentelor din 13—15 iunie 1990

Măria Ta,

După una sută cincizeci și patru de ani de dureri, de umiliri și de degradare națională, Moldova a reintrat în vechiul său drept, consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pre capul său, pre Domnul.

Prin înălțarea ta pe tronul lui Ștefan cel Mare, s-a reînălțat însăși naționalitatea română. Alegându-te de capul său, neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către familia ta, a voit să-și răsplătească singele strămoșilor săi, vărsat pentru libertățile publice. Alegându-te pre tine domn în țara noastră, noi am voit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: la legi nouă, om nou.

O, Doamne! Mare și frumoasă îți este misiia! Constituția din 7/19 august ne însemnează o epohă nouă și măria ta ești chemat s-o deschizi! Fii dar omulepohi: Fă ca legea să înlocuiască arbitrarul; fă ca legea să fie tare, iar tu, măria ta, ca domn, fii bun, fii blând, fii bun mai ales pentru acei pentru care mai toți domnii trecuți au fost nepăsători sau răi.

Nu uita că dacă cinci-

zeci de deputați te-am ales domn, însă ai să domnești peste două milioane de oameni!

Fă dar ca domnia ta să fie cu totul de pace și de dreptate, împacă patimile și urile dintre noi și reintrodu în mijlocul nostru strămoșeasca frăție.

Fii simplu, măria ta, fii bun, fii domn cetățean; urechea ta fie pururea deschisă la adevăr și închisă la minciună și lingușire.

Porți un frumos și scump nume, numele lui Alexandru cel Bun. Să trăiești, dar, mulți ani, ca și dînsul; să domnești ca și dînsul, și fă, o, doamne, ca prin dreptatea Europei, prin dizolvarea instituțiilor noastre, prin sentimentele tale patriotice, să mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale nației noastre, cînd Alexandru cel Bun zicea ambasadorilor împăratului din Bizanția că:

„România nu are alt crotitor decît pe Dumnezeu și sabia sa!”

Să trăiești, Măria Ta!

(Discurs rostit de Mihail Kogălniceanu la alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei)

O perspectivă inedită — tot sibianul cu pașaportul în buzunar...

■ Știați că „scurgerea” românilor către „mirajul Occidentului” are unul dintre cele mai mari „debit” din Europa de Est, respectiv 5% din populația țării a migrat spre țările vestice? ■ În 1990, Direcția Pașapoarte a aprobat stabilirea domiciliului în străinătate unui număr de 127 502 cetățeni români. ■ Dintre aceștia, au plecat deja din țară 77 657 persoane! ■ Se mai află în curs de soluționare cererile unui număr de 2 039 cetățeni... ■ În perioada 1979—1989 au refuzat să se inapoieze în țară, din călătorii temporare, ori au trecut fraudulos frontiera de stat un număr de 73 900 de cetățeni români! ■ Tot în această perioadă, s-a aprobat plecarea definitivă din țară, în mod legal, la 210 000 persoane... ■ În 1990 s-au repatriat un număr de doar 3 314 români... ■ Care este situația în județul nostru? Pe această temă, am avut, recent, o discuție cu dl. col. Laurențiu Smaranda, șeful Serviciului Pașapoarte Sibiu, din care credem că cititorii vor desprinde lucruri interesante...

Potrivit Decretului-Lege nr. 10/1990, privind regimul pașapoartelor și al regimului în

străinătate, toți cetățenii români, fără nici o discriminare, au dreptul la eliberarea unui pașaport. Firesc, Serviciul de Pașapoarte Sibiu s-a confruntat cu o situație nouă, deosebit de complexă, dat fiind numărul extrem de mare al cetățenilor care au depus cereri de eliberare a pașaportului, de circa 10 ori mai mare ca în anii anteriori! În medie, în ultimul deceniu, anual, se eliberau între 3 500—4 000 pașapoarte pentru plecări definitive din țară. Desigur, cererile au fost mult mai numeroase, dar ele nu au fost aprobate de către fosta Comisie guvernamentală care, se știe, a excelat în abuzuri, generînd valuri de nemulțumiri...

Este locul să consemnăm câteva precizări esențiale: regimul pașapoartelor și al călătoriilor în străinătate, anterior Revoluției din decembrie 1989, stipula dreptul cetățenilor români de a călători în străinătate o dată la doi ani, dar foarte puțin au putut să beneficieze de acest drept, întrucît eliberarea pașapoartelor era condiționată de avizul favorabil al organelor de securitate, care de cele mai multe ori era negativ, sau dat cu foarte mare întârziere, situație în care persoanelor

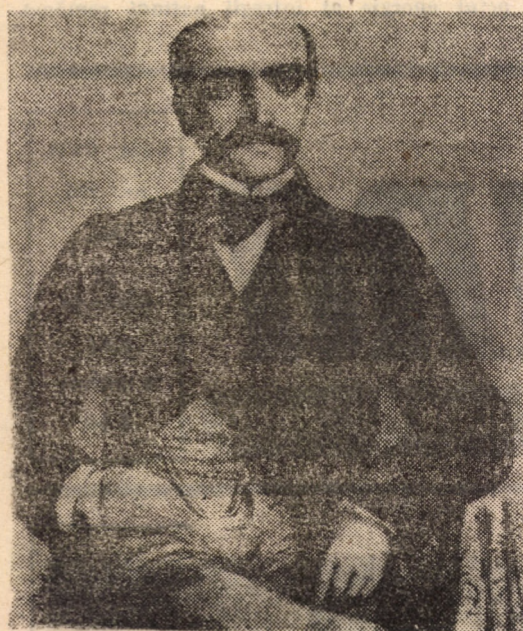
respective nu li se mai putea elibera pașaportul solicitat. În plus, Serviciul pașapoarte, care aparține de Ministerul de Interne și nu de Departamentul Securității Statului, era obligat să nu deconspire faptul că neaprobarea cererii de pașaport avea la bază avizul negativ al securității...

... Deci, în 1990 au fost înregistrate și trimise Direcției de pașapoarte peste 30 000 cereri de plecare definitivă din țară, în baza cărora s-au eliberat, deocamdată, 25 000 pașapoarte. Se înțelege că numai respectiva Direcție este autorizată să approve eliberarea de pașapoarte pentru stabilirea domiciliului în străinătate și nu Serviciul de pașapoarte Sibiu, în evidența căruia se mai află încă vreo câteva mii de cereri... Interesant este că aproximativ 5 000 de cetățeni nu și-au ridicat pașapoartele de plecare definitivă din țară. De ce? Desigur, nu din vina Serviciului de pașapoarte sibian sau a Direcției de pașapoarte, ci pentru că solicitanții nu au primit încă viza de intrare în țările în care doresc să-și stabilească domicili-

(continuare în pag. a III-a)

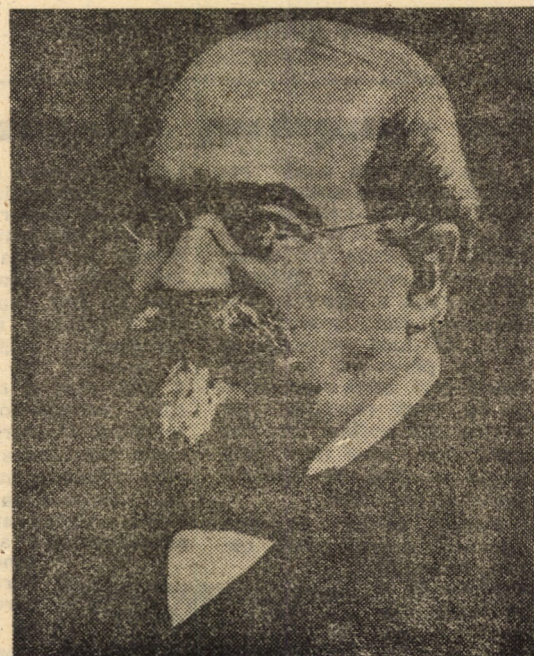
Lucian JIMAN

24 IANUARIE 1859 - UNIREA PRINCIPATELOR, actul energic al întregii națiuni române

„Luind în privire că dorința cea mai mare, cea mai generală, aceea hotărâtă de toate generațiile trecute, aceea care este sufletul generației actuale, aceea care, implinită, va face fericirea generațiilor viitoare este Unirea Principatelor într-un singur stat, o unire care este firească, legiuită și neapărată, pentru că în Moldova și în Valahia sintem același popor, identic ca nici unul altul, pentru că avem același început, același nume, aceiași limbă, aceiași religie, același istoric, aceiași civilizație, aceleași instituții, aceleași legi și obiceiuri, aceleași temeuri și aceleași speranțe, aceleași trebuințe de îndestulat, aceleași hotărâre de păzit, aceleași dureri în trecut, același viitor de asigurat, și în sfârșit, aceiași misie de implinit”.

(Din expunerea de motive redactată și citită de Mihail Kogălniceanu la 7 octombrie 1857).

„Lumină a speranței de viitor”

„Dorința scumpă” a tuturor, „dorința cea mai de pe urmă a tuturor valahilor și moldovenilor”, ce cu greu putea fi împiedicată „fără vărsare de sînge”, a înfrînt diversiunile reacțiunii interne și a făcut să pălească nedreapta hotărâre a Conferinței de la Paris (1858; a servit drept Constituție, un timp pentru Principatele Unite) în fața fermității cu care poporul român înainta pe drumul împlinirii destinului său — UNIREA NAȚIONALĂ. La 1859, împlinindu-se o primă etapă a acestui fundamental proces istoric, muntenii și moldovenii n-au acceptat o unire trunchiată, de formă, așa cum dictau interesele unor așezări dintre marile puteri europene. Românii au dorit o unire temeinică, deplină și așa au înfăptuit-o, prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, la 5 și 24 ianuarie 1859, ca domn al Moldovei și Țării Românești, chezaș de domnie dreaptă, de reforme înnoitoare, de legalități. Punind puterile garante în fața faptului împlinit, națiunea română și-a exprimat cu tărie voința de a-și rezolva singură propriile sale treburi.

Actul Unirii Principatelor a fost, în fond, o transpunere în practică a principiului autodeterminării popoarelor, principiu modern, născut din ideologia luminilor și validat

de Revoluția burgheză din Franța și de războiul de independență a coloniilor nord-americane. De altfel, la intervale apropiate, își vor înfăptui unitatea și alte state europene: Italia și Germania.

Insemnătatea acestui act istoric a fost covârșitoare pentru evoluția ulterioară a națiunii române, din mai multe motive: pentru că a creat structurile statului modern român, a stat la temelia cuceririi independenței la 1877 și a unirii depline la 1918.

A fost actul de naștere a României moderne

Cînd marele bărbat de stat și cărturar Mihail Kogălniceanu s-a exprimat că: „Unirea este actul energic al întregii națiuni române”, spunea un mare adevăr și anume că a fost opera și a românilor supuși Austriei, a transilvănenilor și bucovinenilor.

Încă de la începutul deceniului 6, Simion Bărnuțiu, ideologul revoluției pașoptiste ardelenice, aflat la studii la Pavia, îndemna pe cei de acasă, din Transilvania, să lupte pentru unire, pentru a dovedi lumii că românii sînt pregătiți pentru a se „face națiune”. La rîndul său, cărturarul blăjan Timotei Cipariu

socotea unirea Principatelor de o asemenea însemnătate, încît fiecare român, fie din orice parte s-ar afla, era dator să cugete și să se preocupe de împlinirea ei. Învățul ardelen facea aluzie și la unirea celorlalte provincii locuite de români, „cînd va veni ocaziunea”. Avram Iancu era înfățișat de rapoartele austriece ca un înflăcărat susținător al unității naționale, al unirii Principatelor, cu care el „dorea din suflet unirea pentru totdeauna a Transilvaniei”. Tendințele unioniste ale românilor transilvăneni sînt confirmate de generalul austriac Coronini care atrage (în 1856) atenția guvernului său că unirea Principatelor ar alimenta „tendințele daco-romane” ce încolțesc de ambele părți ale Carpaților, constituind centrul de gravitație pentru toți românii din Ungaria, Transilvania, Banat și Bucovina.

„Mai turnau gaz peste foc” și ciobanii din sudul Ardealului, reînțorși cu turmele „de dincolo”, povestindu-le neamurilor și consătenilor despre însuflețita atmosferă unionistă din Principate.

De altfel, autoritățile austriece constatau, în ceea ce privea Transilvania, trei realități îngrijorătoare: majori-

tatea populației românești, unitatea de neam, de limbă și religie, importanța strategică a Transilvaniei pentru stăpînirea Principatelor române și reînvierea tendințelor de înființare a unui imperiu daco-român prin unirea acestora.

Ne putem deci face o idee cu privire la explozia de bucurie și de solidaritate din Transilvania la vestea unirii Principatelor. „Bucuria este atât de mare, fericirea este atât de mare, încît peana tremură în mina mea și-o las”, scria din Brașov veneratul G. Barițiu. Exprima adevărul întreg constatarea unui bun cunoscător al realității vremii, Al. Papiu Ilarian, anume că: „românii din Transilvania numai la Principate privesc” și că „românii de peste Carpați (din Transilvania), bărbați și femei, bătrîni și tineri, toți ar fi gata să moară pentru domnul Cuza”, căruia istoricul patriot îi ura să fie „executorul fericit al planului celui mai mare domnitor și român ce a avut vreodată Dacia lui Traian”, adică a lui Mihai Viteazul — primul unificator al celor trei țări române. De altfel, Papiu, care alături de S. Bărnuțiu și bănățeanul Damaschin Bojincă, fusese colabo-

rator apropiat al lui Cuza, îl consilia pe domnul Unirii spunîndu-i categoric că „Principatele fără Transilvania nu au viitor”.

Spre cinstea lui, și în beneficiul ulterior al neamului, marele domn și-a manifestat din plin sentimentele ce le nutrea pentru românii supuși din Austria, din intențiile lui nelipsind aceea de întregire a Unirii cu celelalte ramuri ale poporului român. Și dacă astfel de intenții nu s-au putut concretiza atunci, Cuza i-a sprijinit pe frații năpăstuiți în diverse moduri: ajutoare materiale pentru școlile românești, subvenții pentru gazetele românești, ca și pentru tinerii studioși transilvăneni, facilități celor care se stabileau în România spre a scăpa de aspirarea străinului. În tratativele cu reprezentanții lui Kossuth, aflat în emigrație, generalii Türr și Klapka, Al. I. Cuza a pus, de altfel, deschis problema Transilvaniei.

Realizarea unirii Principatelor și evenimentele ce i-au urmat au contribuit, fără îndoială, în chip nemijlocit la impulsivitatea luptei pentru libertate și unire națională a românilor din Transilvania. Pentru ei, între 1859 și 1918, soarele a răsărit de la București — „lumină a speranței de viitor”. Mihai RACOVITAN, istoric

„CARPAȚII NE SUNT ȘIRA SPINĂRII”

Numele lui Alexandru Cuza era legat de apriga luptă a unioniștilor din 1857 printr-un act de mîndrie și noblete. El fusese semnalul protestelor vehemente ale unioniștilor și patrioților moldoveni contra alegerilor sălbatice prin silnicie ale cîrmuirii lui Vogoride.

Cum se știe, în generoasa Moldovă, ideea unirii Principatelor cuprindea în ea noțiunea de sacrificiu, de sacrificiu conștient. Deci bătălia unirii s-a dat aici într-o societate care-și avea făcută pregătirea prin tinerimea ei luminată.

Cuza înfățișa un simbol al aspirațiilor de unire, cît și al unor fierbinți doruri de cinste și dreptate, după care poporul nostru a tinjit întotdeauna.

În ființa lui s-au concentrat, potențiate, calitățile și defectele boierilor moldoveni ai epocii. Inteligent și generos, tolerant pentru slăbiciunile altora, cîteodată lăsînd să doarmă legea, puțin ironic, disprețuitor de fast, iubitor sincer al țărînimii, mîndru și dirz pentru neamul său; marea mulțime, care a cunoscut unirea întru moșie și într-o dreptate de secole visată, l-a așezat în legendă, alături de voievozii vechi.

(Mihail Sadoveanu, Unirea de la 1859 în Adevărul literar și artistic, 25 martie 1934).

Am înțeles, fragmentar mai întîi, limpede mai pe urmă, că în oceanul zbuciumat al omenirii noi sintem o insulă cu flora ei deosebită și că a îngădui să se distrugă această insulă înseamnă a tolera un furt în atelierul de evoluție universală. Această convingere, rămasă din părinți, noi am slujit-o fără ezitare, subordonîndu-i toate energiile noastre. Cu cît gîndurile ni se apropiau mai mult de pragul maturității, cu atît ideea ni se părea mai legitimă. Literatura și politica în care ne-am frămîntat noi s-au înfățișat cu această pecete. Călușii de o supremă utilitate, am creat un catehism al datoriei noastre, de la care nu ne-am abătut. Ne-am zis: noi sintem precursorii unității unui popor, noi trebuie să ne jertfim pentru coeziunea lui, trebuie să facem din hecatombele noastre pedestalul gloriilor de mîine.

În toate domeniile vieții publice, în școală, în armată, în saloane, ca și în cătune, în mii de glasuri și în diverse forme vorbea singele românesc, rostindu-și sentința lui inapelabilă, prinsă atît de sugestiv de graul înflorit al lui Delavrancea: „Suntem una, un singur trup revărsat de amîndouă părțile munților: Carpații ne sunt șira spinării...”

(Octavian Goga, Ideia națională, 1927).

La 1859 un număr de oameni ai gîndului și ai cîrții cari nu făcuseră politică și nu știau măcar ce e aceea, poeți, istorici, tineri în contact cu nobila Europă romantică și naționalistă, profesori de toate gradele, școlari chiar, au izbutit să se folosească de războiul Crimeii și, înfrîngînd, în privințe esențiale, voința marilor puteri ale Europei, au dat românilor dintre Carpați și Dunăre, din două state... o singură țară.

Puțini mai sînt aceia care au apucat pe omenii de atunci; un Kogălniceanu, un Alecsandri din Moldova, Brătienii din Muntenia, ori măcar pe un Dimitrie Sturdza. Cine i-a văzut la față și le-a ascultat cuvîntul știe că din fapta lor cea mare le rămăsese, peste tot ce stricaseră luptele de interese personale și de partid și păcate legate de orice ființă omenească, o încredere oarbă, dar sfîntă, în menirea poporului lor, în puterea lui de a sta în rînd cu cele mai nobile semînții ale lumii. Toți au isprăvit, peste greșelile pe care le-au putut face, ca Sturdza, în chibzuirea împrejurărilor, cu o iubire nesfîrșită pentru țara și nația lor, cu dorința ca, după dînsii, oameni vrednici să le iei moștenirea.

(Nicolae Iorga, Semnificația zilei de 24 ianuarie, în Neamul românesc, 24 ianuarie 1932).

Cel dintîi pas (...) fu făcut cu introducerea limbii române în biserică... înflorirea literară, ce fu o urmare neapărată a acestui fericit eveniment, aduse chiar în conștiința poporului român cele dintîi idei relative la originea, la neamul și la unitatea lui etnică, și Miron Costin, marele cronicar al Moldovei, proclamă pentru prima oară însemnatul adevăr că „moldovenii, muntenii și ardelenii toți de un neam sunt, românesc”, că alcătuiesc deci una și aceeași unitate națională. Pe lingă ideea unirii și odată cu ea apăruse celelalte două mari idei pe care se razimă întreaga dezvoltare a poporului român; originea lui romană, pîrghia cea mai puternică a civilizației sale, și aceea a stăruinței sale în Dacia Traiană, sprijinul cel mai puternic al românilor de peste munți... De îndată ce aceste idei luară naștere în mintea poporului român, se zămislise în el și odrasla unității politice, care aștepta numai momentul favorabil pentru a se dezvolta și ea ca un arbore trainic.

(A. D. Xenopol, Istoria Românilor din Dacia Traiană, cap. Unirea Moldovei cu Muntenia).

Pagină realizată de Ion Onuc NEMEȘ, Reproduceri foto: Fred NUSS

9,00
10,00
10,10 H
lei. 10,2
11,10 R
ton (rel
succesul
dul 3).
de muz
vanpren
Arte vi
Actualit
Foto m
Mondo-
Preur
15,30
Curs de
gleză. C
ba sp
Muzica
16,20 S
16,50 T
17,10 F
Societat
conomia
18,35 T
zicii po
Puncte
19,40 D
te, 20,0
20,50 C
mentulu
pionatel
de pati
proba
minină,
ber ale
SARELI
(II) „L
oameni
rea dir
Scriitor
clasici
22,55 C
rii. 23,
lume. 1
tăți. 23
de nes

ci

SIBIU
„Idilă
tră pre
8,45; 10
17,15 și

Arta:
Florette
11,30;
19.

Tineri
sie”, or
17,15 și

MEDI

gresul:
tru o
să”, ore
15; 17 s

Centr
man”,
13; 15;

CISNA
cuța Ve
17 și 1

AGNI
7-lea c
rele 15;

me

(Meteor

Vrem
căli u
va fi
perit. I
ge slab
sufila s
modera
nordic.
rile m
cuprins
grade
iar cele
tre —1

Concluziile reprezentanților opoziției în Comisia parlamentară de anchetare a evenimentelor din 13-15 iunie

Preambulul documentului califică evenimentele desfășurate la București în zilele de 13, 14 și 15 iunie 1990 drept cele mai grave conflicte politico-sociale din România post-revoluționară, iar efectele acestora drept dezastruoase, atât pentru unitatea societății românești, cât și pentru prestigiul și creditul României în lume.

Evenimentele — se spune, între altele, în aceste concluzii preliminare, — au fost legate de manifestația din Piața Universității, datorată nemulțumirii unei părți a populației, indiferent de proporția acesteia. Această nemulțumire s-a creat din îngrijorarea că situația din țară evoluează spre o nouă dictatură, de tip comunist, teamă ce provenea din prezența la conducerea țării a cadrelor din marea nomenclatură comunistă, a structurilor fostului partid comunist și a vechii Securității, precum și din reluarea unor vechi practici de calomnie și intimidare.

Iată aceste concluzii preliminare:

1. Hotărârea de evacuare a Pieței Universității a fost luată la 11 iunie 1990, într-o întrunire condusă de președintele României și de primul ministru. S-a prevăzut ca forțele de ordine să fie sprijinite de cca 5 000 de cetățeni civili. Decizia de folosire a forțelor civile împotriva unor civili constituie o încălcare a normelor ce caracterizează statul de drept. Responsabilitatea cade în principal asupra președintelui României. (...) Răspunderea nu este micșorată de faptul că liderii sindicali din București nu au dat urmare acestei mobilizări, pentru ca muncitorii să nu fie puși în conflict cu ceilalți locuitori ai Capitalei.

2. Acțiunea violentă a forțelor de ordine în zorii zilei de 13 iunie a depășit necesitățile măsurilor de restabilire a ordinii și s-a transformat într-un act de represie asupra manifestanților care nu au opus nici un fel de rezistență, cei mai mulți încercând chiar să fugă. Această acțiune a constituit cauza declanșării violențelor din 13-15 iunie 1990. Responsabilitatea cade asupra ministrului de interne, a primului său adjunct și a cadrelor care au participat la acțiune.

3. Violența cu care manifestații au ripostat la acțiunea forțelor de ordine prin recuperea Pieței și atacarea instituțiilor de stat (...) a constituit o încălcare gravă, cu caracter penal, a dispozițiilor legale. Responsabilitatea cade asupra făptuitorilor care se află în curs de judecată (...).

4. Abandonarea de către forțele de ordine a misiunii de pază și apărare a obiectivelor atacate de agresori și retragerea în momentele cînd Capitala avea nevoie de prezența lor a constituit un act grav de indisciplină militară și de comandă. Răspunderea cade asupra primului ministru, care nu a controlat și supravegheat conducerea Ministerului de Interne, asupra ministrului de interne și a primului său adjunct care au condus nemijlocit operațiunile organelor de ordine în ziua de 13 iunie.

5. Apelurile către populație ale președintelui României și ale Guvernului pentru a participa la restabilirea ordinii nu erau necesare în raport cu situația reală existentă în Capitală. Aceste apeluri cuprindeau informații greșite și au avut un efect incitator. Pe de altă parte procedeele de a ridica o secțiune a societății împotriva alteia este străin principiilor democratice ale statului de drept și puteau conduce la un război civil. Totodată s-au încălcat și prevederi ale dreptului internațional (art. 4 din Pactul Internațional cu privire la drep-

turile civile și politice la care a aderat România la data de 31 octombrie 1974), conform căruia în asemenea cazuri trebuia proclamată starea excepțională sau de urgență și anunțată Organizația Națiunilor Unite.

6. Informarea opiniei publice de către Televiziunea în mod selectiv în zilele de 13, 14 și 15 iunie, oprirea nejustificată a emisiunii în seara zilei de 13 și intervenția incitatoare a conducerii televiziunii în seara respectivă, a constituit un factor major în amplificarea situației reale, în implicarea civililor în acțiuni agresive și incitarea împotriva comunității romilor. Răspunderile cad, diferențiat, asupra conducerii Televiziunii Române și Ministerului Telecomunicațiilor.

7. Mobilizarea și organizarea transportului la București a cca 20 000 de persoane, majoritate mineri, s-a efectuat în baza unor solicitări ale organizațiilor partidului de guvernământ și a puterii locale din numeroase centre miniere și orașe din țară. Transportul mării majorității s-a efectuat cu trenuri special formate și puse în circulație prin încălcarea regulamentelor în vigoare. Cazarea, transportul lor prin oraș și alimentarea s-a făcut cu concursul Primăriei Capitalei și al armatei. Răspunderea revine organelor de conducere locale, Ministerului Transporturilor și Guvernului care, deși informate de intenția minerilor, nu au luat măsuri de a-i opri.

8. Cu toate că în zorii zilei de 14 iunie armata restabilește ordinea în Capitală, președintele României a ținut un discurs minerilor sosiți în București, în care au fost îndemnați să recupe Piața Universității, discurs care, conținând neadevăruri, a constituit și o incitare la agresiune. Răspunderea cade exclusiv asupra președintelui României.

9. Conducerea grupurilor de mineri la adrese precise ale unor partide politice de opoziție, asociații, facultăți, redacții de ziare și locuințe de lideri politici, pătrunderea fără drept în aceste sedii și locuințe și comiterea de distrugerii și furturi însemnate au constituit infracțiuni grave. Responsabilitatea acestor acte revine în primul rînd celor care au condus grupurile, poliștilor și agenților care s-au angajat în aceste grupuri. (...) Asupra acestor acțiuni violente și furturi nu s-au întreprins de către instituțiile abilitate anchete pentru identificarea vinovaților, în afară de patru persoane care au sustras bunuri din locuința unui lider politic și din sediul unui partid politic. Ministerul de Interne poartă responsabilitatea neprotejării sediilor partidelor politice, conform prevederilor legale.

10. Suprimarea temporară a apariției unor ziare de opoziție sau independente, molestarea și punerea în imposibilitate de a-și desfășura activitatea a ziariștilor români și străini constituie o gravă încălcare a libertății presei, a prevederilor documentului final al reuniunii de la Helsinki și Viena. Responsabilitatea acestor acte revine celor care le-au înfăptuit și care pînă în prezent nu au fost identificați, din cauza organelor abilitate.

11. Atacarea instituțiilor de învățămînt superior, distrugerea laboratoarelor și bibliotecilor acestora, agresarea unor studenți și cadre didactice, a diversilor cetățeni suspecți de a fi intelectuali sau participanți la fosta manifestație din Piața Universității, a unor femei care deranjau prin ținută vestimentară, a unor cetățeni care au protestat la legitimarea lor de către mineri ori interveneau în favoarea victimelor a constituit o gravă încălcare

a Drepturilor Omului și a dispozițiilor Codului Penal. Aceste acțiuni au prezentat un deosebit pericol social în multiplele cazuri în care acești cetățeni au fost grav răniți. Adesea, la actele de agresiune săvîrșite de grupuri de mineri au asistat în mod pasiv și tolerant poliștii. Responsabilitatea acestor acte revine celor care le-au comis și care pînă în prezent nu au fost identificați din culpa organelor abilitate.

12. Dirijarea și pătrunderea unor grupe de mineri în cartiere și locuințe ale romilor sub pretextul unor controale economice, reținerea și maltratarea acestora, efectuarea de percheziții și confiscări abuzive au constituit încălcări ale legii penale și ale Convenției Internaționale din 7 martie 1966 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, ratificată și de România. Responsabilitățile sînt similare celor înscrise la punctul precedent.

13. Discursul președintelui României cu ocazia plecării minerilor din Capitală, prin care a adresat mulțumiri și încurajări minerilor pentru „atitudinea lor civică”, a cuprins și unele neadevăruri, dar a avut și un caracter aprobativ pentru actele ilegale comise. Totodată, discursul nu a exclus posibilitatea de a apela și în viitor la intervenția minerilor. Răspunderea cade exclusiv asupra președintelui României.

14. Deținerea cu privire de libertate a peste 4 000 de persoane în alte locuri decît cele de reținere, neadecvate, mai multe zile, în mod abuziv, fără forme legale, minori și majori împreună, adesea bărbați și femei în aceleași încăperi, supunerea la rele tratamente, inumane, degradante, lipsiți de dreptul de apărare, privați de orice contact cu familiile, constituie grave încălcări ale legii penale române, ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale Pactului Internațional cu privire la drepturile civile și politice. Răspunderea revine organelor de urmărire și cercetare penală și organelor de procuratură.

Enumerînd, într-un capitol final, consecințele evenimentelor, documentul reține, printre acestea, scindarea societății românești în grupuri antagonice, pe criterii sociale, profesionale și etnice, pe care o califică drept un adevărat dezastru social.

În final, documentul notează, printre altele:

Cu toate că manifestația din Piața Universității a fost non-violentă și că partidele politice nu au avut nici un amestec în agresiunile din ziua de 13 iunie 1990, batalioanele civile de pedeapsă au urmărit și reușit să timoreze și să lezeze profund opoziția.

Etichetarea opoziției drept „destabilizatoare” pe fondul nepedepsirii celor vinovați de devastarea sediilor partidelor politice și suprimarea unor ziare, lasă loc supoziției că partidul de guvernământ își rezervă monopolul exclusiv al puterii, specific partidului unic, ceea ce atentează la principiile democratice.

(...) Pe plan extern, evenimentele din 13-15 iunie 1990 au produs sistarea unor ajutoare economice, îndepărtarea unor întreprinzători străini și o rezervă a Comunității Europene față de România cu consecințe greu de estimat.

Semnează: Sergiu Cunesco, deputat social democrat; Mihai Ruva, senator P.N.L.; Sabin Ivan, senator P.N.L.; Radu Ciuceanu, deputat P.N.L.; Zoltan Hosszu, senator U.D.M.R.; Laszlo Zsigmond, deputat U.D.M.R.; Valentin Gabrielescu, deputat P.N.T.-c.d.

O perspectivă inedită

(urmăre din pag 1)

liul, ceea ce nu mai ține de voința... României.

Nu puțini sînt și acei care „cochetează” cu ideea de a renunța să părăsească definitiv țara. În ultima perioadă, tot mai multe persoane (români stabiliți în străinătate) vin la ghișee și se interesează de posibilitățile existente pentru o posibilă repatriere. Decizia lor este alimentată, preponderent, de instabilitatea politică, economică și socială din țara noastră, ceea ce nu-i departe de adevăr. În județul nostru s-au repatriat deja cîteva zeci de familii. Este un început...

Care este situația plecărilor temporare din țară? Aici s-au bătut toate recordurile! În 1990, peste 100 000 de cetățeni, cu domiciliul stabil în județul nostru, au primit pașapoarte. Practic, unul din 5 sibiieni are pașaportul în buzunar... Depunerile de cereri se fac în același ritm alert. În prezent, alți 16 000 de cetățeni așteaptă eliberarea mult-rîvnitului „carton verde”... Previzunile pentru acest an, în opinia d-lui Laurențiu Smaranda, se îndreaptă tot către 100 000 de

cereri, față de media anului de dinainte de decembrie 1989, care era de 10 ori mai mică. Cum se explică? Simplu: tot majorul dorește să aibă pașaportul în buzunar și să plece cînd vrea, unde vrea și unde... poate în excursie. În acest ritm, în următorii 2 ani, întreaga populație majoră din județul nostru va avea pașaportul în buzunar, nerămîndu-i altceva de făcut decît să treacă, din 5 în 5 ani, pe la Serviciul Pașapoarte în vederea prelungirii valabilității lui. Ceea ce-i, în definitiv, foarte bine.

În încheiere, ar mai fi de subliniat două aspecte. Mai întîi, zvonul potrivit căruia s-ar scumpi taxa de pașaport, zvon în care dl. colonel nu crede, dar consideră ca fiind rezonabilă suma de 350 cît costă în prezent... Apoi, la serviciul de pașapoarte se află neridicate 20 000 pașapoarte — 15 000 pașapoarte pentru plecarea temporară din țară și 5 000 pașapoarte pentru plecarea definitivă din țară. Cei care le-au solicitat sînt rugați, insistent, să se prezinte degrabă pentru a și le ridica. Ori nu mai au nevoie de ele?

DREPTUL LA REPLICĂ

Comitetul de conducere al Ligii pentru dreptate - Filiala Sibiu

În ziarul „Tribuna”, nr. 291, din 17 ianuarie 1991, conducerea Ligii pentru dreptate îmi adresează o scrisoare deschisă în care se reține promisiunea prefectului pentru spațiul aferent sediului menționîndu-se că cererea a fost luată în considerare. S-a întocmit chiar un program care urmează să fie aplicat în repartizarea spațiilor, dar se întîmpină foarte mari greutăți tocmai pentru motivul că dorim să facem dreptate pentru toți. Am solicitat Ligii puțină înțelegere pentru rezolvarea în ansamblu a tuturor spațiilor solicitate de diferite instituții și asociații.

Am considera că au prioritate, în primul rînd, unitățile nou create pentru deservirea celor peste 500 locuitori ai județului: Universitatea Sibiu, Direcția Muncii și Protecției Sociale, Inspectoratul Școlar Județean, Oficiul

Județean de Turism, Banca Comercială, Banca de Dezvoltare, Agenția de Privatizare, Camera de Comerț, Direcția Generală a Finanțelor Publice, Garda Financiară, Controlul Financiar, Oficiul pentru Handicapați, Oficiul pentru Pensionarii din Agricultură, „Hermannstädter Zeitung”.

Cît privește problema spațiilor comerciale, acestea nu pot fi sacrificate în vederea transformării lor în spații pentru birouri sau sedii pentru diverse asociații, întrucît ele trebuie să contribuie la aprovizionarea populației.

Aceasta fiind realitatea, considerăm că atitudinea dumneavoastră, reieșită din scrisoarea menționată, este cel puțin jignitoare. Expresii ca: „ne-ați dus cu zăhărelul” și „ne-ați dezamăgit”, considerăm că nu țin de vocabu-

larul cît de cît decent al unei Ligi pentru Dreptate!...

Un spațiu pentru sediu, oricît ar fi de important, nu poate avea nimic comun cu ideologia cuiva. Concepte ca „sorginea ideologică”, „încăpătînire anacronică”, „conceptii și practici totalitare comuniste”, seot în evidență o optică total greșită față de relațiile dintre Prefectură și diversele alianțe, ligi, forumuri și asociații care s-au declarat apolitice... în vorbe.

Dacă, efectiv, am fi putut să vă oferim spațiul solicitat, nu-i așa că nu mai dădeam dovadă de „practici totalitare, comuniste” și „încăpătînire anacronică”?

Oricum, Prefectura se străduiește să rezolve, echitabil, toate problemele de sedii și spații corespunzătoare, tuturor solicitanților îndreptățiți.

Ing. Nicolae NAN,
prefectul județului Sibiu

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut cline lup, negru cu labe și sprincene bej, în tratament în zona, str. Lupeni - Sibiu. Adresați telefon 132 08. Bună recompensă. (1115)

VINZARI-CUMPARARI

Cumpăr urgent, pentru Dacia 1310, aripă față stînga, două faruri rotunde stînga, ochelari (ramă) pentru faruri duble - stînga, lămpi semnalizare - stînga + dreapta pentru bară față, îngropate, bară față, semiluna pentru prinderea farurilor, oală pentru far dublu, spoiler (scut) negru. Vind schiuri, 1,78 și bețe import. Telefon 146 45, după ora 17. (997)

● Vind înscriere Dacia din martie 1987. Telefon 928/12291. (784)

● Vind Dacia 1310, anul 1990. În garanție. Sibiu, telefon 28230. (916)

● Cumpăr casă, singur în curte, în Sibiu, Șura Mare sau Șelimbăr. Telefon 13651. (1003)

● Cumpăr obiecte vechi de ornament din sticlă, bronz, tablouri pe pînză, pe lemn, mobilă veche cu intarsii și ornamente. Telefon 47645, zilnic 18-21. (1005)

● Vind televizor color, diagonală 67 cm. Telefon 56146. (1083)

● Vind înscriere Dacia 1300, din anul 1988 - 1989. Sibiu, telefon 46490. (1082)

● Vind ARO 243 D, un fabricație 1981, necesită reparație. Telefon 324 Poiana Sibiului. (1152)

● Vind televizor color Grundig, diagonală 67 cm. 38.000 lei. Vizibil la Consignația Jean (Calea Gușteritei). (1147)

● Vind cameră video National M 7, trusă completă. Telefon 31906. (1136)

● Cumpăr apartament 2-3 camere. Telefon 28929. (1135)

● Cumpăr apartament 3 camere decomandate, central sau schimb proprietate Brașov cu Sibiu. Telefon 72226. (1134)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

● Schimb apartament 4 camere confort I sport Slatina, cu apartament 3 camere Sibiu. Telefon 31858, orele 8-20. (942)

● Schimb garsonieră proprietate, Rahova, etaj 2, cu apartament I.L.L. două sau trei camere, parter sau etaj I, zonă centrală. Accept variante. Telefon 31069, după ora 20. (986)

DIVERSE

● Doamna de la Video Aktuell face apel la persoana care în ziua de 28 decembrie 1990, după-amiază, a luat pe abonamentul cu nr. 0366, pe numele Nedelcu Viorea un număr de șase casete. Este rugată să dea telefon de urgență la 40832, după-amiază. Vă mulțumesc. (1028)

● Cine a cumpărat mulinete CS 30 este rugat a se prezenta la I.C.R.M. Sibiu, Piața Republicii 16 - facturăm. (1093)

● Formație rock căutam vocalist, telefon 13872, orele 8-11 și 21-23. (1142)

● FIRMA KÖNIG REISEN organizează excursii în R.F.G. cu durată de o săptămână. Se asigură viză. Informații la telefon 928/15433, Medias. (1079)

● FIRMA REISEN efectuează transporturi în Germania cu autocarul. Telefon 49246. (982)

OFERTE DE SERVICIU

● Acordăm consultații universitare de înalt nivel la disciplina Economie politică pentru siguranța admiterii în învățământul superior economic. Telefon 17506. (886)

MEDITAȚII

● Caut meditatoare limba germană pentru băiat 6 ani, zona Doda. Telefon 45253. (1095)

INCHIRIERE

● Cetățean german doresc să închiriez o casă sau un apartament. Telefon 29727, după ora 16. (665)

ANIVERSARE

Multă fericire îi doresc, soțul și copiii, scumpei lor ANA IORDANESCU, cu ocazia zilei de naștere - „La mulți ani!” (1114)

DECESE

Cu regret anunțăm înțelegerea din viață după o scurtă dar grea suferință a mamei noastre

MARIA MORARIU
(Pia)

Dan, Horia (1023)

Sintem alături de d-nul director Alexe Dumitru, la greua durere pricinuită de decesul tatălui său.

Transmitem familiei îndoliată întreaga noastră compasiune și sincere condoleanțe.

Colectivul societății comerciale de turism „Cibinul” S.A. (1149)

Impărtășesc întreaga durere și sint alături de d-nul director Alexe Dumitru în aceste momente pline de tristețe pricinuite de decesul tatălui său.

Sincere condoleanțe întregii familii.

Nicolae Cotfas (1150)

Exprimăm sincere condoleanțe d-nului director Alexe în durerea pricinuită de decesul tatălui său.

Familia Horia Hotăram (1148)

Sintem alături de familia Bura, la greua pierdere a celei care a fost

DAGMAR BURA
- 43 ani -
(născută Theil)

decedată la 7 ianuarie 1991 - München.

Familia Bota (1151)

Sintem alături de colega noastră, prof. Liliana Jivi, la pierderea suferită prin decesul tatălui său iubit.

Colectivul Liceului Industrial nr. 3 Sibiu (1084)

Sintem alături de d-na Andre, la marea durere pricinuită prin decesul soțului

MIHAIL ANDRE

Familia Asan I. (1088)

Regretăm sincer dispariția omului de aleasă omenie

col. rez. **MIHAIL ANDRE**

Sintem alături de familia îndoliată, în aceste momente grele.

Foștii colegi de serviciu (1105)

Ultimul omagiu bunului nostru naș.

MIHAIL ANDRE

Sincere condoleanțe familiei!

Vlăduț, Iuliana și copiii (1106)

Un ultim omagiu našului nostru

col. rez. **MIHAIL ANDRE**

distins prin omenie, delicatețe și deosebit de cumsecade.

Sintem sufletește alături de familia îndoliată.

Finii: Aurică, Stela, Dana și Anca (1111)

Adine îndurerăți anunțăm trecerea în neființă a scumpei noastre mame, bunici și străbunici,

† **EUFROSINA TOMA**
- 85 ani -

Înmormintarea - joi, 24 ianuarie 1991, ora 10, din Sibiu str. Independenței 6. Nu te vom uita niciodată!

Familia (1118)

Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață, la 22 ianuarie 1991, a scumpului nostru soț și tată,

† **PETRICĂ CRISTEA STĂNICĂ** - 78 ani -

Înmormintarea va avea loc joi, 24 ianuarie, ora 13, de la domiciliu.

Paraschiva, Mircea, Liliana și Aurel (1143)

Sintem alături de colegul nostru Ioan Pop la marea durere pricinuită de decesul tatălui său.

Sincere condoleanțe! Colegii din oficiul de calcul al întreprinderii „Independența” (1126)

O lacrimă și o floare pentru cea care a fost

MARIA ANICULESEI
Ica (1123)

Regretăm moartea bunei noastre cumnate și mătuși

MEDI ANICULESEI
Mărioara, Gică și copiii (1123)

Sintem alături de colega noastră Margareta Aniculesei în aceste clipe grele pricinuite de decesul mamei sale.

Sincere condoleanțe întregii familii.

Colegii de la serviciul aprovizionare „Textila” Cîsnădie (1099)

Sintem alături de colega noastră Daniela Tiberian, la marea durere pricinuită de trecerea în neființă a tatălui ei.

Colectivul de cadre didactice al Școlii Generale Roșia (1100)

Sintem alături de diriginta noastră Daniela Tiberian, la decesul tatălui dînei.

Sincere condoleanțe!
Clasa a VII-a - Școala Generală Roșia (1101)

COMEMORĂRI

● Pios omagiu, vie amintire, la despărțirea de un an de buna noastră mamă, bunică și străbunică,

MARIA POPA
(Șalcău)

Comemorarea la biserică din Ștefan cel Mare sîmbătă 26 ianuarie 1991, ora 15.

Familia (1137)

● Pios omagiu celui care a fost

NICOLAE ALDEA
la împlinirea a cinci ani de la deces

Comemorarea - sîmbătă, 26 ianuarie, ora 12, la mormînt.

Familia (952)

Cu nesfîrșită durere în suflet, chemăm pe toți cei care au cunoscut-o, apreciat-o și iubit-o la comemorarea unui an de la plecarea în eternitate dintre noi a iubitei noastre

MARIOARA MULLER
- născută Ciobanu -

Comemorarea se va oficia sîmbătă, 26 ianuarie, ora 13, la mormînt.

Timpul nu va putea șterge niciodată lacrimile din sufletele noastre.

Lacrimi și flori este tot ce-i mai putem oferi.
Mama, Doina, Mioara, Corinne, Flaviu, Michel, mătușa și unchiul Răileanu (957)

În 24 ianuarie 1991 se împlinesc doi ani de cînd visele noastre au fost spulberate prin dispariția fulgerătoare a celui care a fost un soț și tată iubitor

ec. **FLORIAN HAGIANU**
- 43 ani -

Dumnezeu să-i odihnească sufletul lui bun și blînd.

Comemorarea - sîmbătă, 26 ianuarie, ora 15, la mormînt.

DOINA ȘI DIANA (MP)

Toată dragostea, durerea și neuitarea le adunăm într-un trist omagiu adus soțului și fiului nostru drag

GHEORGHE IANCU
(Ghiță) - 37 ani -

la un an de la deces.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Comemorarea - sîmbătă, 26 ianuarie 1991 ora 14, în cimitir.

Soția Marioara și mama (939)

Au trecut doi ani de cumpălită durere și singurătate de cînd crudul destin m-a despărțit de iubitul meu soț

NICU BALINTON
Vei rămîne veșnic în inima și gîndurile mele.

Comemorarea - sîmbătă, 26 ianuarie, ora 15, la biserică din Ștefan cel Mare 72.

Dumnezeu să te odihnească!

Soția Tiuja (1060)

MULȚUMIRI

Soțul mulțumește tuturor celor care au fost alături de el la marea durere pricinuită de trecerea în neființă a scumpei și neprețuitei sale soții

WILMA LALA (1128)

Mulțumim rudelor, vecinilor, prietenilor, colegilor, tuturor celor care au fost alături de noi în momentul greu al despărțirii, aducînd un ultim omagiu celui care a fost

DUMITRU CERNAT

Dumnezeu să-l odihnească!

Familia (1066)

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE GOSPODĂRIE COMUNALĂ ȘI LOCALITIVĂ - SIBIU

ANUNȚ

În baza prevederilor art. 30 și 31 din Legea nr. 15/1990, organizează licitație pentru închirierea următoarelor spații din fondul locativ de stat:

Adresa spațiului	Obiectul activității	Sup. mp
Municipiul Sibiu		
Piața Mare nr. 9 („Practic”)	comerț textile încălțăminte	86
N. Bălcescu nr. 19 („Orizont”)	comerț produse nealimentare	48
N. Bălcescu nr. 9 („Favorit”)	comerț produse nealimentare	42
N. Bălcescu nr. 26 („Arcticvinătoare”)	alimentație publică	81
N. Bălcescu nr. 1-3 („Liberatarea”)	comerț textile (țesături lină)	77
Piața Mare nr. 7 („Confecții”)	comerț confecții	190
Turnului nr. 22 („Geamuri”)	comerț geamuri, oglinzi și pestări servicii aferente	115
Tribunei nr. 18 („Tutunge-rie”)	-	15
Avram Iancu nr. 8 („Băcănie”)	comerț produse alimentare	130
Țiglarilor nr. 69 („Alimentara”)	comerț produse alimentare	85
Dr. Bagdasar nr. 15 („Alimentara”)	comerț produse alimentare	46
Zidului nr. 14 („Alimentara”)	comerț produse alimentare	92
B-dul Victoriei nr. 23 („Alimentara”)	comerț produse alimentare	59
Ocenei nr. 3 („cofetăria Sindrului”)	alimentație publică	98
Reconstrucției nr. 16 (cofetăria „Gladiola”)	alimentație publică	48
Gușteritei nr. 9 (cofetăria „Alunița”)	alimentație publică	58
Petrila nr. 2 (cofetăria „Tosca”)	-	34
Podului nr. 43 (bufetul „Gușterita”)	alimentație publică	134
Mitropoliei nr. 10 („Cosmetica”)	prestări servicii (coafor-cosmetică)	77
Orașul Agnita		
1 Decembrie nr. 21 („Patiserie”)	alimentație publică	81
1 Decembrie nr. 9 („Gogoșărie”)	alimentație publică	32
M. Viteazul nr. 67 („Patiserie”)	alimentație publică	60
1 Decembrie nr. 54 („Centru de lapte”)	comerț produse alimentare	32
Piața Revoluției nr. 7 („Alimentara”)	comerț produse alimentare	79
M. Viteazul nr. 36 („Reparații încălțăminte”)	prestări servicii	43
1 Decembrie nr. 10 („Arta populară”)	comerț produse nealimentare	54
1 Decembrie 49 („Articole sportive”)	comerț produse nealimentare	90

Prețul de strigare este de 25 lei/mp. La licitație pot participa persoane fizice și juridice din țară și străinătate, care îndeplinesc următoarele condiții:

- posedă autorizație legală pentru exercitarea activității eliberată conform reglementărilor în vigoare;

- a depus la C.E.C. în contul întreprinderii taxa de participare de 260 lei pentru fiecare spațiu.

Chiria lunară și anuală se definitivează la încheierea contractului pe baza măsurării spațiului de către proprietar și chiriaș (inclusiv pentru terehul aferent).

Organizarea licitației:

Loc.	Locul unde are loc licitația (adresa)	Ziua și ora	Numărul de cont la DG
Sibiu	I.J.G.C.L., strada Eschile nr. 6	25 februarie 1991, ora 8,00	30.70.4.01.01
Agnita	Agnita, strada Gării nr. 146	22 februarie ora 9,00	30.70.4.50.01